

N:o 13.

Af Herr Wallenberg: Angående utgifvande af ouppsägbara statsobligationer.

Vördsamt återopande min motion, N:o 34, vid 1870 års riksdag angående ordnandet af upplåningen för Statens räkning, och Stats-Utskottets deröfver afgifna betänkande N:o 77, tillåter jag mig nu återkomma till den viktiga frågan: om upplåning mot ouppsägbara obligationer.

Det är fåfängt hoppas, att Staten någonsin blir skuldfri och det är derföre önskvärdt, att man vid upplåning eller konvertering begagnar den lämpligaste lånemetoden, hvilken jemväl, sedan den blifvit genomförd, bereder Staten de fördelaktigaste lånevilkoren.

Af den Kongl. Propositionen inhemtas att 29 millioner kronor skola upplånas. Det redan upplagda 24 millionerslånet mot 4 procents ränta har visat sig begärligt, och man bör icke störa det som går bra. Då nu 5 millioner äro af detta lån försålda, återstå 19 millioner, som skola afyttras. Antagligen gifva de något öfver 17 millioner, och det torde derföre erfordras, att minst 12 millioner kronor derutöfver blifva upplånade. Jag tillåter mig derföre nu hemställa, att Riksgälds-kontoret må, när Herrar Fullmäktige finna lämpligt, upptaga lån mot *fyra procents ouppsägbara obligationer, lyda de å kronor i guldmynt*. Jag anser af vigt att de blifvande valörerna ställas så, att halfårskupongen kan infrias med 10- eller 20-kronestycken, utan att skiljemynt vid dessa liquider må behöfva anlitas. Det gifver också statsobligationen större anseende, i fall sanningsenligt kan sägas att innehafvaren är berättigad till en bestämd ränta af Svenska staten att utgå i guldmynt.

Jag anser äfven att Fullmäktige i Riksgälds-kontoret böra bemyn-

digas att, i händelse de finna med Riksgälds-kontorets fördel förenligt, afyttra ouppsägbara obligationer samt inköpa obligationer, utgifna af Riksgäldskontoret, tillhörande de äldre lån, hvilka amorteras genom utlottning. En sådan jemnt fortgående konvertering kan leda derhän, att Svenska staten en gång får hela sin skuld förvandlad till ouppsägbara obligationer.

Riksdagen har att bestämma det belopp som skall användas till inköp och annullering af de ouppsägbara obligationerna, men som detta belopp måste bero af omständigheterna, torde det vara nog med den bestämelsen att hvarje Riksdag skall anslå någon summa härtill, större eller mindre, efter omständigheterna.

På grund af hvad jag nu tagit mig friheten anföra hemställer jag vördsamt, det Riksdagen behagade besluta

bemyndiga Herrar Fullmäktige i Riksgälds-kontoret att för Riksgälds-kontorets räkning afyttra eller bortsluta ouppsägbara obligationer, lydande å Kronor i guldmynt samt löpande med 4 procents årlig ränta mot kuponger som halfårsvis till betalning förfalla, och böra obligationernas valörer bestämmas sålunda, att halfårs räntekuponen kan med en eller flera tio-kronestycken infrias; egande Fullmäktige i öfrigt vid denna upplåning tillvägagå på det sätt de finna lämpligast och med det allmännas fördel mest öfverensstämmande.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 29 Januari 1874.

A. O. Wallenberg.